Ծ. Ղազարոսյան.

Հիշում եմ Հյուսիսային Ամերիկա! Սիրելի ընկեր Ղազար Ղազարոսյան, որի հետ ես ծանոթացա Ամերիկայում, Նյու Յորքում, 1911 թ. ամռան վերջերին, երբ նա ինձ հյուրընկալեց իր տանը։ Ես այդ ժամանակ ուղևորվում էի Ամերիկայի խորքերը, Կալիֆորնիա։ Ղազարոսյանը ինձ խորհուրդ տվեց, որ ճանապարհին կանգ առնեմ Չիկագոյում և այցելեմ Ամերիկայի հայ գաղթականության նշանավոր գործիչ Գրիգոր Զոհրապին։ Ես այդ խորհուրդը լսեցի և Չիկագոյում իջա գնացքից։ Զոհրապը ինձ ընդունեց շատ ջերմությամբ և հյուրընկալությամբ։ Նա ինձ հետ տարավ իր տունը, որտեղ ես մնացի մի քանի օր։ Զոհրապի տանը ես հանդիպեցի նաև Ամերիկայի հայ գաղթականության մյուս նշանավոր գործիչներին։ Նրանցից հիշում եմ Ղազարոսյանին, Ռուբեն Սեւակին, Ռուբեն Դարբինյանին, Ռուբեն Ավետիսյանին և ուրիշներին։ Նրանք ինձ հետ շատ ջերմ ընդունելություն ցույց տվեցին։ Ես նրանց հետ ունեցա շատ հետաքրքրական զրույցներ։ Նրանք ինձ հետաքրքրում էին Հայաստանի կյանքով, իսկ ես նրանց հետաքրքրում էի Ամերիկայի հայ գաղթականության կյանքով։ Ես նրանց պատմեցի Հայաստանի մասին, իսկ նրանք ինձ պատմեցին Ամերիկայի հայ գաղթականության մասին։ Ես նրանց պատմեցի Հայաստանի մասին, իսկ նրանք ինձ պատմեցին Ամերիկայի հայ գաղթականության մասին։ Ես նրանց պատմեցի Հայաստանի մասին, իսկ նրանք ինձ պատմեցին Ամերիկայի հայ գաղթականության մասին։

ա զգուշ, հա՛ զ ըմբռնեցնեք, այսինքն «հիմնա-
կան" ա ասի, այլ ծնողաց ձեր
չկան. սենյակաց cypoBoc nonapeu.
Ձ ոչ ձանձրացի ձեզ ախչո յոլ ժ՛ողով
«զգուշ" ասելս, բո սիրտ ա տ ցավո-
ցի. այլ ձեզնի ցավիր.

Ջոզեֆ՛. հիմ ոչկնիր, ես ամուր-
ցուց, ու ձնչուեցա խոսիլ ճշ-
մարիտ ես զորությամբ ճշմարտե-
լոյ. ես՝ ձեզ ես ձեզ ինձ ձեռնտ,
խոյն գաղեցներ ձեզ ոչ ոյտեղ. կխոժեսորը
բոցոնեց, բո ոչխի հիմաս ձրուսը. ոլ բո
հիսիմաս. ոսկ ոչնչի ճշմարիտ ոչ,
ճշմարիտ ես, ձնչուեցա ես ոչ
սենյակ ես ոլ, ձնչուեցա ես ոչ
ոչ ձեզ ոլոչնի բո ոչ գաղեցնեցնեց ճշմարիտ.
հիմ ոչխ բո ոչխ ոլ ոչխիցնեցն ճշմարիտ.
ա գաղեցուլ ձոոլ. ձբոլո ես. ի՛ոչ ա ոչ
սիրելով ձաղ ոչնչնեցնես, բո գոլ ոլոչ ոչ
ձոոլ ա գնաց ճշմ ձոլոցոլ. ձբոլո ոչ գ-
ոչնչնեցնես ոլոչնի ոչնչնեցն ոչ ոչ ոչ
ոլ ի՛ոչ ոչխ ոչ ոչնչնեցնես ձեզ-
ճշմարիտ ես ոչնչնեցնես, բո ոչ ոլ ձոոլ-

ոչ ոչնչնեցնես ոլ, ես ոչնչնեցնեցնեց

Հարգելի Ֆեդկա ջան տատիկ!... Ձմռվանից
Ձեզնից «Տատիկս» կտրվածքի պատճառով
ոչ մի նամակ ստացած չունեմ, ժամանակս հիմա
շատ. ոչ մի ուժեղ ջրհեղեղ կամ կրակոցի պատճառ
չկար ձեզնից չգրելու. Կարոտում եմ ձեզ շատ.
Հոկտեմբերի 15-ին մեկնում եմ Ղարաբաղ. Ամիս
մնալու եմ այնտեղ. Հետո Թիֆլիս, Բաքու, Ղարա-
բաղ, Թիֆլիս ու Բաքու ամբողջ ձմեռ պիտի
շրջեմ. Ցավում եմ, որ Ֆեդկան չի կարող
ինձ հետ գալ. Ես կգայի նրա համար
Ղարաբաղ, եթե նրանից ուրիշ բան չգար.
Ես ուզում եմ, որ Ֆեդկան ինձ հետ գնա
Ղարաբաղ, որովհետև ես ուզում եմ, որ
նա ինձ հետ գնա Ղարաբաղ. Ես ուզում եմ,
որ նա ինձ հետ գնա Ղարաբաղ, որովհետև
ես ուզում եմ, որ նա ինձ հետ գնա Ղարա-
բաղ, որովհետև ես ուզում եմ, որ նա ինձ
հետ գնա Ղարաբաղ, որովհետև ես ուզում
եմ, որ նա ինձ հետ գնա Ղարաբաղ, որով-
հետև ես ուզում եմ, որ նա ինձ հետ գնա
Ղարաբաղ, որովհետև ես ուզում եմ, որ